

AVIZ
referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
unele măsuri referitoare la activitatea de
înregistrare la registrul comerțului

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență privind unele măsuri referitoare la activitatea de înregistrare la registrul comerțului**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.182 din 30.09.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect instituirea unor măsuri referitoare la activitatea de înregistrare la registrul comerțului.

Intervențiile legislative vizează ca, pentru o perioadă de 6 luni, competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului precum și, după caz, a altor cereri aflate în prezent în competența de soluționare a judecătorului delegat, va aparține directorului oficiului registrului comerțului sau persoanelor desemnate de acesta. Totodată, este modificată și procedura de soluționare a contestațiilor la rezoluțiile directorului oficiului registrului comerțului.

2. Prin normele propuse, legislația românească se va îndepărta de la concepția actuală, potrivit căreia controlul legalității actelor sau faptelor de comerț care se înregistrează în registrul comerțului, se exercita de justiție printr-un judecător delegat.

Este de amintit că, inițial, prin adoptarea Legii nr.26/1990, oficiile de registru al comerțului au fost înființate și organizate pe lângă camerele de comerț și industrie teritoriale, sub coordonarea Oficiului Național al Registrului Comerțului (ONRC), organizat și funcționând pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Acest sistem a funcționat până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.129/2002 care modifică Legea nr.26/1990,

trecând oficiile de registru al comerțului în sistemul justiției. În anul 2002, opțiunea Guvernului României de a atribui prestarea serviciului public de ținere a registrelor comerțului a fost motivată în Nota de fundamentare a ordonanței de urgență exact de atributele exercitării autorității publice caracteristice acestui serviciu și de rolul determinant al judecătorului delegat în activitatea de înscriere în registrul comerțului a mențiunilor privind actele și faptele comercianților.

Prin norma propusă la **art.1**, care conferă conducerii Oficiului Național al Registrului Comerțului și oficiilor registrului comerțului competența de a dispune înregistrarea în registru a unor mențiuni, fără nici o altă formalitate, se poate produce o confuzie în legătură cu temeiul înregistrării, întrucât celelalte prevederi ale Legii nr.26/1996, precum și alte acte normative prevăd că înregistrarea în registrul comerțului se realizează în baza încheierii judecătorului delegat.

Este de reținut că registrul comerțului este deopotrivă instituție și instrument, ca instituție nebeneficiind de personalitate juridică decât Oficiul Național al Registrului Comerțului. În calitate de instituție, registrul comerțului emite două categorii de acte, respectiv unul jurisdicțional - încheierea judecătorului delegat la oficiul registrului comerțului și un altul administrativ - rezoluția directorului oficiului, aceste două categorii de acte împărțindu-și materia ce face obiectul înregistrărilor în registrul comerțului ca instrument de evidență a comercianților. Actul jurisdicțional (încheierea judecătorului delegat) are regimul hotărârii judecătorești în privința pronunțării, efectelor și căilor de atac, legea stabilind dispoziții care prevăd uneori soluții specifice. Cea de-a doua categorie de acte nu ar putea intra decât în rândul celor administrative, care să urmeze regimul legal al acestora din urmă.

Această situație a ridicat și ridică problema, încă nerezolvată, a posibilității organizării și funcționării instituției registrului comerțului pe lângă camera de comerț și industrie. Prin promovarea prezentului proiect de ordonanță de urgență dispar argumentele care au justificat transferul registrului comerțului din organizarea Camerelor de comerț și industrie în sistemul justiției.

Efectuarea procedurilor de înregistrare de către un magistrat independent prezintă garanții de respectare a legii și interesului public care nu se regăsesc în cazul unui agent privat, fapt ce poate avea repercusiuni asupra încrederii în mediul de afaceri românesc.

Având în vedere faptul că se propune **o modificare substanțială a procedurii** - efectuarea înregistrării de directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal sau persoana desemnată de

către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului - apreciem că sunt eliminate garanțiile de profesionalism și independență necesare desfășurării acestei activități.

Luând în considerare importanța eforturilor statelor membre ale Uniunii Europene de combatere a faptelor de corupție și a fraudelor asociate cu schimburile comerciale intra-comunitare, recomandăm să se mențină garanțiile existente în procesul de înregistrare a companiilor comerciale.

3. La titlu, pentru a exprima generic obiectul reglementării, precum și pentru rigoare normativă, recomandăm reformularea, astfel:

„Ordonanță de urgență **pentru instituirea unor măsuri privind** activitatea de înregistrare **în** registrul comerțului”.

4. La art.1, pentru precizia normei, recomandăm ca normele din Legea nr.26/1990, Legea nr.31/1990, precum și din celelalte acte normative incidente, să fie prevăzute în mod expres.

De exemplu, în privința Legii nr.26/1990, se derogă de la prevederile art.6 și art.6¹. În ceea ce privește derogarea de la Legea nr.31/1990, este de menționat art.37. Norma derogă și de la art.6 al Legii nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice.

Totodată, referitor la termenul de maxim 6 luni, semnalăm că textul nu se corelează cu norma propusă la **art.10**, potrivit căruia prezenta ordonanță de urgență se aplică până la reglementarea activității de înregistrare în registrul comerțului efectuată de registratori comerciali. Ca urmare, recomandăm reformularea art.10, astfel:

„Art.10. - În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va adopta, la propunerea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, proiectul de lege privind înființarea, organizarea și funcționarea profesiei de registrator comercial”.

5. La art.3 alin.(2), pentru rigoarea exprimării, trebuie înlocuită expresia „precum și a numirii a lichidatorului” prin „precum și a numirii lichidatorului”.

6. La art.5 alin.(1), pentru claritatea normei, expresia „are un caracter contradictoriu”, trebuie reformulată astfel: „are caracter contradictoriu”.

La **alin.(3)**, având în vedere și dispozițiile art.101 din Codul de procedură civilă, propunem o îmbunătățire redacțională, prin

înlocuirea expresiei „de cel mult 15 zile care se calculează pe zile libere” prin „de cel mult 15 zile **libere**”.

Totodată, în acord cu dispozițiile art.36 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, pentru a accentua caracterul imperativ al dispoziției, verbele se utilizează, de regulă la timpul prezent, sintagma „se va acorda” trebuie înlocuită prin „se **acordă**”. Reiterăm această observație, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect.

La **alin.(6)**, semnalăm că prin cererea de intervenție, intervenientul poate invoca un drept al său sau un drept al altei persoane. Prin urmare, se diferențiază, în privința conținutului, de ceea ce reprezintă „înscris” în înțelesul Codului de procedură civilă. Pe cale de consecință, pentru precizia normei, este necesar să se precizeze în mod clar ce reprezintă expresia „alte asemenea înscrisuri”.

7. La **art.6 alin.(1)**, în ceea ce privește ipoteza neîncasării taxei judiciare de timbru precum și, după caz, a timbrului judiciar, semnalăm că norma propusă derogă de la prevederile art.6 din Legea nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, precum și de la Ordonanța Guvernului nr.32/1995 privind timbrul judiciar, aprobată cu modificări prin Legea nr.106/1996. Ca urmare, textul alin.(1) trebuie să reflecte instituirea unei norme derogatorii de la regimul comun, precum și faptul că pe perioada în care se derogă, sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, respectiv a timbrului judiciar, cererile adresate oficiilor registrului comerțului.

8. La **art.7**, pentru rigoare normativă, expresia „scutită de plata de oricăr tax/tarife” trebuie înlocuită prin „scutită de plata oricăr tax/tarife”.

9. La **art.8 alin.(3)**, sintagma „a înscrisuri depuse” trebuie înlocuită prin „a înscrisurilor depuse”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 122/02.10.2009.